

LE DIABLE ET MON DROIT,
HONNI SOIT QUI MAL Y PENSE.

ΤΟΜΟΣ Η΄.

Συνδρομή προπληρωτέα,
διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτ.
ἀνὰ 12 φύλλα Δραχ. 3

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φύλλον
24. Φράγ. 7.

ΑΡΙΘ. 85.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἢ
γραμμὴ ὀβολ. παλ. 3.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται
ἐνταῦθα εἰς τὸ Τυπογραφ.
« Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ » ἢ
παρὰ τῷ Συντάκτῃ Κυρίῳ
Φ. ΟΔΗ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 12 Μαρτίου 1864.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὅστις δεχθῇ ἀνεπιστρεπτὲι τὸν παρόντα ἀριθ-
μὸν θεωρεῖται Συνδρομητὴς δι' ὁλόκληρον τρι-
μηνίαν, ἥτοι διὰ φύλλα 12, καθότι εἰς τὸ ἐξῆς
τὸ φύλλον θέλει ἐκδίδεσθαι τακτικῶς ἅπαξ τῆς
ἑβδομάδος.

Η ΤΡΕΛΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ.

Ἦτανε νύχτα, κ' ἔρημη
Στῆς λύπης μου τὴν Κλίνην,
Μ' ἀγρυπνο μάτι ἀκλούθαγα
Ἀχνόφωτη Σελήνῃ ...
Ὅπου ἔτοιμη στὴ Θάλασσα
Ἦταν νὰ βυθισθῇ ...

Τὸ Φῶς τῆς τὸ Οὐράνιο
Σ' ἐμένα ἀντανακλοῦτε,
Ὦ τὸ στερνὸ χαμόγελο
Ἐν ὃς ποῦ μ' ἀγαποῦσε,
Ἀμὰ κ' Ἐκεῖνῃ ἐσθύστηκε
Ὅς εἶχε Ἐκεῖνος σβυστῇ.

Σκοτάδι ἄχαρο — Χρῶμα Θανάτου
Τῇ Γῆς ἐτέκπατε — ἀπάνου-κάτου

Σὰν τῆς Ὀρφάνειας ἡ ἀπελπησιχῇ,
Σὰν τῆς Χηρείας ἡ συφορά ...

Ποῶς εἶνε ὁπῶρχεται — μέσ τὸ σκοτάδι,
Λαμπρὸς σὰν Ἥλιος — ἀπὸ τὸν Ἄδην;
Γιατὶ ἡ λάμψη του — ἡ θεϊκὴ
Τὰ γνέριχ τ' ἄχαρα — δὲν μοῦ σκορπῇ;

Κοντὰ μου σήμωσε — νὰ σὲ γνωρίσω —
Ὡμένα!! ὠρκίσθηκες — χρόνους ὀπίσω,
Ὅπως γιὰ πάντα σου — μ' ἐμέ θὰ ζῆς.
ὦ! πὲς τί-σοῦ ἔκαμα — νὰ μ' ἀρνηθῇς;

Ὡμὲ ἔτσι γλήγορα — ὀρκους, λαχτάρεις ...
Ὅλα τὰ ἐξέχασες — γιὰ ἔρμαις τρομάρις
Θανάτου ἀπάντεχου! — καὶ δὲν πονεῖς
Ἦ' ἄφρητες ἔρημη — ἐμὲ στὴ Γῆς; ..

Πάρεμε πάρεμε — στ' Ἄδου τ' ἀχνάρια,
Τσῆ ζωῆς παῦτε μου — τῇ μαύρῃ ἀγκάρια.
Μὲ σένα ὁ θάνατος — εἶνε ζωὴ
Οὐράνια ἡ Κόλαση — μὲ σὲ μαζή! ..

Κ' Ἐκεῖνος ἀρνηθῇ — γιὰ μὲ τὸν Ἄδην.
Κ' εἶνε μ' ἐμένα — μ' ἐμένα κ' ἐμένα
Καὶ γὰρ ἀπώστη — μ' αὐτὸν ὁδόν,
Ζῶ εὐτυχισμένη ... ὡς ἂν Τρελῇ.

Τὸν ἔχω Σύμβουλο — στὰ βάσανά μου,

Παρηγοριό μου— σ' ὅ,τι συμβῇ.
Τὸν ἐμπιστεύεται— τυφλὰ ἡ καρδιά μου,
Καί λένε οἱ ἀσπλαγχνοὶ: Εἶνε Τρελὴ.

Μοῦπε μιὰ μέρα:— Μὴν ἀδικήσης
Τῇ μαύρῃ Ἑρτάνητος— ποῦνε φτωχῇ,
Κί εὐχαῖς γιὰ τὸ ἔθνος μας— θεὸν νὰ ἀποκτήτης.
Τῶπα κ' οἱ Λόρδοι μου— μὲ λέν Τρελὴ!

Μοῦπε μιὰ μέρα:— τῆς Ἑρτάνητος
Πέτρα ὀχτὰ Φρούρια— νὰ μὴ γυγυθῇ!
Γιατί ἀτιμάζεις— τὴ Δύναμή σου!
Τῶπα κ' οἱ Λόρδοι μου— μὲ λέν Τρελὴ!

Μοῦπε μιὰ μέρα:— μὴ οὐδετερώτης
Τῆς Ἰονίας— τὴν ἔρμη Γῆ!
Γιατί τὴ Φήμη σου— θεὸν ἀμυρώτης!
Τῶπα κ' οἱ Λόρδοι μου— μὲ λέν Τρελὴ!

Μοῦπε μιὰ μέρα:— ἄς παύσῃ ἡ ἀλήθ
Ποῦ τὴν Εὐρώπῃ— ἐπαπειλεῖ,
Γιατί ἡ ζήμιά σου— θεὸν ἀνὰ μεγάλη.
Τῶπα κ' οἱ Λόρδοι μου— μὲ λέν Τρελὴ!

Τώρα μοῦ λέει:— Ἄσε ἓνα Στέμμα
Ποῦ τὸ Συμφέρον— μόνον κοσμεῖ,
Καί ἄς σέ κυττάζουνε— μὲ οἴκτου βλέμμα,
Καί ἄς σέ κηρύζουνε— ὅλοι Τρελὴ!

Ο Κ. Κ. ΚΩΣΤΑΚΗΣ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΝΩΣΟΦΩΒΩΝ

Ἐκτακτος Συνεδρίασις.

Ὁ Πρόεδρος Μισθορρύφης ἀναγγέλει τὴν ἔλευσιν τοῦ
Κ. Κ. Κωστάκη.

(Τάραγμα Ἐνωσοφοβικὸν τῶν παρευρισκομένων).

Ἄνδρες Ἐνωσοφόβοι.

Ἄς μὴ σᾶς ταραξῇ ἡ ἰδέα τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ πρώτου
ἑλληνοῦ ἀπεσταλμένου εἰς τὰ μέρη μας, ἡ Ἐνωσις, καλὴ
ἢ κακὴ, ἐγίνηκε, καὶ τὰ γενόμενα οὐκ ἀπογίνονται, ἔ-
χουμε ὅμως ἀκόμη μιὰν ἐλπίδα, ὁ Κωστάκης ἐτοῦτος
εἶνε αὐτὸς καὶ ἐκυτὸν ἓνα διπλωματικὸν αἶνιγμα—
εἰδότε τι λέγουν αἱ ἐφημερίδες, εἰδότε τί εἶπε ὁ ἐπὶ τῶν
ἐνωσοφωβῶν ἱκανός, καὶ τὸ κάτω τῆς γραφῆς, εἰδότε τί
λέγει καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος. — Αἱ ἐφημερίδες λέγουν — ὁ
Κωστάκης εἶνε ἓνα πρᾶμμα σὰν κάθε πρᾶμμα. — Ὁ
ἱκανός λέγει: Δὲν ἀναγνώριζω τὸν Κύριον Κωστάκην
ὡς ἀντιπρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως, μολοντοί ἡ Κυβέρ-
νσις ἔχει δικαίωμα ν' ἀποστείλῃ ἐπίσημα, ἡμιπίσημα
καὶ ἀσημα πρόσωπα ὅπου θέλει καὶ ὅταν θέλῃ.

Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἀφ' ἑσπεύεραν ὅτι ὁ Κωστάκης τα-
ξιδεύει διὰ τὴν ὑγείαν του, ἐπαρετίθηκε πάσης ἐπὶ τοῦ
Κωστάκη συζητήσεως — Ὁ Κωστάκης ὁμιλῶν περὶ τοῦ
ἑαυτοῦ του μᾶς λέγει — Δὲν ἔχω ἐπίσημον χαρακτῆρα,
ταξιδεύω en amateur πρὸς συλλογὴν εἰδήσεων, ἐντυ-
πώσεων καὶ συμβουλῶν κτλ. κτλ. ἡ ἀποστολή μου εἶνε
ἀπλουσιτάτη κτλ. κτλ. κτλ. λοιπὸν ἄνδρες Ἐνωσοφόβοι,
ἐγὼ προτείνω νὰ τὸν δεχθῶμε ἐν πάτῃ ἐπισημοτάτῃ,
γιατί ἓνα ἀπὸ τὰ δύο, ἢ ὁ Κ. Κ. Κωστάκης εἶνε πραγ-
ματικῶς ὁ Αἰς Γιάννης ὁ Πρόδρομος τῆς Μεταπολιτεύ-
σεώς μας, (καὶ γιὰ τοῦτο ἡ φωνή του εἶνε φωνὴ βο-
ῶντος ἐν τῇ Ἐρήμῳ) καὶ τότε μᾶς συμφέρει νὰ τρέ-
ξουμε νὰ βαφτιστοῦμε εἰς τὸν Ἰουρδάνη τῆς Ἐνώσεως, ἢ
δὲν εἶνε τίποτε καὶ σὰν τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς
κάμῃ καὶ τίποτε, (Ἐπευφημία καὶ γέλως) εἰσέρχεται
ὁ Κ. Κ. Κωστάκης. Ὅλοι οἱ Ἐνωσοφόβοι φωνάζουν
εἰσερχομένου τοῦ Κ. Κ. Κωστάκη. — Ζήτω ἡ Ἐνωσις!
καὶ μερικοὶ σιγαλὰ Κάτω ἡ Προστασία!

Τότε ὁ Κ. Κ. Κωστάκης ἔλεξε τάδε:

— Ἐλπίζω Κύριοι, ὅτι Ἐνωσοφοβικῶς κρίνοντες, θέ-
λετε ἀναγνωρίσει ὅτι ἡ θέσις μου εἶνε λίαν δυσκόλιος
καὶ ἐπομένως ἔχω ἀνάγκην ὅλης μου τῆς περισεψέως
καὶ ὅλης σας τῆς ἀνοχῆς. Καίτοι μὴ περιβεβλημένος
μὲ ἐπίσημον χαρακτῆρα, οὐδὲν ἤττον, εὐθύνομαι δι' ὅ,τι
ἤθελεν ἐξ ἀπροσεξίας μου ξεφύγει (γέλως). Ἡ ἀποστο-
λή μεθ' ἧς μ' ἐτίμησεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶνε,
ὡς γνωρίζετε, ἀπλουσιτάτη, καὶ τὸσον ἀπλὴ ὥστε
δὲν ἀξίζει τὸν κόπον περὶ αὐτῆς νὰ ἀσχοληθῶμεν, ἀλ-
λον σκοπὸν δὲν ἔχω ἢ νὰ συλλέξω ἀκριβεῖς πληροφο-
ρίας περὶ τῶν ἀναγκαιῶν τῆς ὥραίας ταύτης χώρας,
καὶ ἰδίως νὰ σημειώσω τὰς διαφορὰς γνώμας ἐπὶ τοῦ
ζητήματος τῆς ἐκλογῆς τῶν πληρεξουσίων, καὶ περὶ
τῆς Φρουρᾶς, τὴν ὁποίαν ὀφείλει ἐντὸς τοῦ Μαΐου μηνὸς
νὰ ἀποστείλῃ ἐνταῦθα ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις, τῆς ὁρίας
σεμνύνομαι ν' ἀποκαλοῦμαι ἀσημος ἀντιπρόσωπος. —
Εἰς τοῦτο καὶ μόνον περιορίζεται ἡ ἐντολή μου, καὶ ἐν-
τὸς τῶν ὁρίων τούτων εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ σφιχθῶ
στενῶτατα. Ἐπιτρεψάτέ μοι νὰ μὴν εἰσέλθω εἰς τὴν πε-
ρὶ Φρουρίων συζητήσιν, οὐδὲ περὶ τῶν διωρηθέντων ἡμῖν
τηλεβόλων, λόγοι εἰς ἄκρον διπλωματικοὶ μοὶ τὸ ἀπο-
τρέπουσι.

Ὁ Μισθορρύφης Πρόεδρος ἀντεφώνησε — ἐν συνήψει
— τὰ ἀκόλουθα.

Μᾶς κηκοφαίνεται, Κ. Κ. Κωστάκη, ὅτι ἡ θέσις σου
εἶνε δυσκόλιος καὶ, συναισθανόμενοι τὸ βῆρος ὅλον τῆς
θέσεώς σου ταύτης, σοὶ εὐχόμεθα νὰ χωνεύσῃς ἐν ἀνέσει
πλὴν ὅ,τι ἐπιδοκᾷ τὸν διπλωματικὸν σου Στόμαχον.
Ἄν ἡ ἀποστολή σου εἶνε ἀπλὴ καὶ τὸσον ὥστε δὲν ἀ-
ξίζει νὰ τὴν συζητήσωμεν, ἄς τὴν ἀφίσωμεν διὰ τὴν
Ἐθνοσυνέλευσιν, καὶ ἐκεῖ σχολιάζεται ὅπως πρέπει. Ὅσον
ἀφορᾷ τὰ ἀναγκαῖα τοῦ τόπου μπορεῖτε νὰ ἀποταγῆτε
εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Καθαριότητος Δημοτικὸν Σύμβουλόν καὶ
ἔχετε παρ' αὐτοῦ ἑσῶν ἑστῶν πληροφορίαν. — Ὅσον
διὰ τὰς ἐκλογὰς σὰς ἀποδοτέων καὶ ἀπλουστερον. —
Τὸ δεκαπλάσιον τῆς πλὴν ὑπαρχούσης Φρουρᾶς μολὲς θὰ
ἐξαρκέσῃ πρὸς τήρησιν τῆς Δημοσίας Τάξεως, καὶ περὶ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΤΟΥ Κ. Κ. ΚΩΣΤΑΚΗΣ

τις δύναται ιδιαίτερος νὰ σᾶς πληροφορήσῃ ὁ Κ. Φανερόπουλος. — Σᾶς συμβουλεύουμε νὰ μὴν παρασφίγῃτε εἰς τῶν ὁρίων σας, διότι ἡμπορεῖ τὸ πολὺ σφίγῃς νὰ σᾶς βλάψῃ. Ὅσο δια τὰ 7 τελεθόλα, ἀφοῦ σᾶς τὰ ἔχρησαν, βάλτε τα ὅπου θέλετε εἰς θεὸν πληρεξούσιος. — Περὶ τῶν φρουρίων κάμνετε πολὺ καλὰ νὰ μὴ ἐπαχολογήτε, διότι ἡ φωνή σας ὅσο μεγάλη καὶ ἂν ᾖ ἐπὶ τὴν Οὐρανὴν δὲ φθάνει. (ἐπευφημῶν)

Ὁ Κ. Φαρδινόπουλος διατάχθη παρὰ τοῦ Προέδρου νὰ τεθῇ εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Κ. Κ. Κωστάκη καὶ νὰ τὸν ἀκολουθῇ ὅπου πηγαίνει — τὴν ἐπιούσαν ἅπαντες μετ' ἐκπλήξεως εἶδομεν τὸν Κ. Κ. Κωστάκη, ποδηγετούμενον παρὰ τοῦ Κ. Φαρδινόπουλου, νὰ τρέχῃ τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω τῆς Πόλεως μας, πολλοὶ ἐσκυδαλισθῶσαν βλέποντες τὸν soi-disant ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἔχῃ ὡς Μέντορά του τὸν ἑνωστροφὸν Κ. Φαρδινόπουλον, καθὰ ὅμως ἐπ' ἐσχάτων ἐπληροφορήθημεν, αἱ ἐπισκέψεις τῶν ἴσων ὅλως ὑγειονομικαί, διότι περιεφέροντο πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν Ἀγαθαίων τῆς ὡραίας ταύτης χώρας.

ΟΙ ΜΑΣΚΑΡΑΔΕΣ.

Μασκαράδες ! Μασκαράδες !

Τρέξετε ὅλοι νὰν τοὺς γδῆτε,

Σὲ μονάχα δυὸ βδομάδες

Εἴχετε νὰν τοὺς χαρῆτε,

Φεύγουνε τὰ Καρναβάλια, καὶ μ' ἐκεῖνα καὶ μ' ἐτοῦτα, Φεύγουνε καὶ οἱ Μασκαράδες μετ' ἡ χάρτινη μπαρμποῦτα, Πλὴν μᾶς μένουν, συμφορὰ μας ! γιὰ ἀμέτρηταις βδομάδες, Ἄλλου εἶδους Καρναβάλια καὶ ἄλλου εἶδους Μασκαράδες !

Γδὲς ἐκεῖς ποὺ σὰν Γυναῖκα

Ζούλεψε νὰ μᾶς βαλθῇ,

Γδὲς ὅπισθε ἄλλοι δέκα

Πῶς τὴν τρέχουν σὰν τρελοὶ !..

Φεύγουνε τὰ Καρναβάλια, καὶ θὰ παύσουνε καὶ τοῦτα Ποὺ ἐκτελοῦν οἱ Μασκαράδες μετ' ἡ χάρτινη μπαρμποῦτα, Πλὴν μᾶς μένουν συμφορὰ μας ! γιὰ ἀμέτρηταις βδομάδες Ἄλλου εἶδους Καρναβάλια καὶ ἄλλου εἶδους Μασκαράδες.

Γδῆστε αὐτὸν ποὺ τὸ Διτόρο

Θελεῖ τάχα νὰ μᾶς κἀνῃ,

Πῶς περνᾷ τὸ Φόρο-Φόρο

Κοροδομένος σὰ ρεπάνι !

Φεύγουνε τὰ Καρναβάλια, καὶ μ' ἐκεῖνα καὶ μετ' ἐτοῦτα Φεύγουν καὶ οἱ ἐκτελεστικοὶ μετ' ἡ χάρτινη μπαρμποῦτα, Πλὴν μᾶς μένουν συμφορὰ μας ! γιὰ ἀμέτρηταις βδομάδες Ἄλλου εἶδους Καρναβάλια καὶ ἄλλου εἶδους Μασκαράδες.

Γδῆστε αὐτὸν ποὺ ἐλεγχροσύνη

Στοὺς ἑτρωτοὺς, δεξιὰ ζερβὴν,

Ἰποκρίνεται πῶς δίνει,

Καὶ μετράει γιὰλιὰ καρφιά !..

Φεύγουνε τὰ Καρναβάλια, καὶ μ' ἐκεῖνα καὶ μετ' ἐτοῦτα, Φεύγουνε καὶ οἱ ὑποκριτὰδες μετ' ἡ χάρτινη μπαρμποῦτα, Πλὴν θὰ μένουνε στὸν Τόπο γιὰ ἀμέτρηταις βδομάδες Ἄλλου εἶδους Καρναβάλια, καὶ ἄλλου εἶδους Μασκαράδες.

Γδῆστε αὐτὸν ποὺ στολισμένος

Μὲ χερσάτια μετ' ἀπαλῶ,

Ἐραστὴς χαριτωμένος

Κάνει μ' ὅλαις σας τὸν Μπέλλο

Φεύγουνε τὰ Καρναβάλια, καὶ μ' ἐκεῖνα καὶ μετ' ἐτοῦτα, Φεύγουνε καὶ οἱ Ἐραστάδες μετ' ἡ χάρτινη μπαρμποῦτα, Μὰ θὰ μένουμε στὸν Τόπο γιὰ ἀμέτρηταις βδομάδες Οἱ χαριτωμένοι ἐκεῖνοι τῆς ἀγάπης Μασκαράδες !

Γδῆστε αὐτὸν ποὺ ἐνδύθη

Τὴ Βρεττανικὴ στολὴ,

Πῶς ἐμπρὸς πετάει τὸ στήθι

Πῶς ξεσέρνει τὸ σπαθί !

Εἶνε δίκαια οἱ Μασκαράδες νὰ ἐκδικιῶνται μ' ὅλα τοῦτα, Σὰν ἐφόρεσαν καὶ οἱ Ἀγγλοὶ φιλελληνισμοῦ μπαρμποῦτα, Σὰν προσμένουν νὰ περάσουν τοῦ Καρναβαλίου ἡ βδομάδες Γιὰ νὰ φύγουν ὅχ τὸν Τόπο, καθαυτὸ σὰ Μασκαράδες !

Γδῆστε ἓνας ποὺ ἐνδυμένος

Σὰν τὸν Κυρ. Κ** Κωστάκη,

Περτατεῖ χειροκτωμένος

Μὲ ὀλόμαυρο μουστάκι !.

Γδῆστε, ποιὸς τὸν ἀκολουθεῖ ἀποπίσθε σὰ Σούτα ; Ἐνας τῶ ἑνωστροφίας Μασκαρᾶς χωρὶς Μπαρμποῦτα ! Μήπως ἡ ἑνωσις μᾶς φέρει πάλαι ὅπισθε τοὺς Φαγιάδες, Τὰ παλὰ μᾶς Καρναβάλια, τοὺς παλὰ μᾶς Μασκα-
[ράδες ;

Μασκαράδες, Μασκαράδες,

Εἶνε τώρα ἡ ἐποχὴ σας,

Καὶ ὁ δεινὰς καὶ τὰδες

Μαρτυρᾶνε τὴν ἰσχύν σας,

Καὶ ἐγὼ σᾶς εἶμι φίλος καὶ σᾶς ψάλλω ὅλα ἐτοῦτα, Περισσότερο ἐκτιμῶντας ὅσους ἔχετε μπαρμποῦτα, Παρ' ἐκεῖνους ποὺ κάθε μέρα γιὰ τιμὰς καὶ γιὰ παλάδες Ξεμπαρμπούτοτοι προβαίνουν εἰς τὴν Κόσμον Μασκαράδες.

Κύριε Συντάκτα,

Καταχωρίσατε σᾶς παρακαλῶ τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις πρὸς προσωπικὸν μου ἱκανοποίησιν Μετὰ τὸν πολλὸν ἀποδοκιμασάντων τὴν πρώτην Γυναῖκα, κατὰ τὴν ἐσπερίδα τῆς, ἡμῶν καὶ ἐγὼ, τὴν ἀποδοκίμασα ὅμως ἐντός τῶν ὁρίων τῆς μετροπαιδείας καὶ εὐσχημοσύνης, τοῦτέστι δι' ἀπλῶν συμφορῶν καὶ τοῦτο καθότι οὔτε ἡ ἀνατροπὴ μου, οὔτε ἡ Κοινωνικὴ μου θέσις μοὶ ἐπιτρέπουν νὰ προστρέχω εἰς τὰ ἀγ-
ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ
ΑΙΜΟΛΟΓΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

εἰς ἐκείνη καὶ βάνασα μέσα εἰς τὰ ὅποια πλείστοι ὄντι κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν περιέπεσαν. Καὶ ὅμως ὁ Ἑργολάβος Κ. Μηλιαρέσης μανιωδῶς κατ' ἐμοῦ ἐπετέθη οἱ ὕδρων, τὰς ὁποίας ἀπαξιδῶ, ἐπὶ τοῦ παρόντος, νὰ σφολιάτω.

Ἡ δὲ Κυρία ἐπιτροπὴ, ἐν ἣ εὐρίσκεται καὶ ὁ θεῖος μου Κ. Ι. Ἑργλέσης, ἐξέλεξεν ἐμὲ καὶ ἄλλους δύο ἢ τρεῖς ἵνα δώσῃ μοναδικὸν παραδειγμα τῆς ἀμερολήπτου θεατρικῆς τοῦ αὐστηρότητος, ἐξοστρακίζων ἡμᾶς διὰ παντὸς τοῦ θεάτρου. — Δὲν ἤθελα ποσὼς ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν μου εἰς τὰς θεατρικὰς ταύτας ἐκτελέσεις, ἂν αὗται ἦσαν πραγματικῶς δίκαιαι καὶ ἀμερολήπτου, ἀλλ' ἴδωμεν πόσον δικαιοσύνης καὶ ἀμεροληψίας ἀπέχουσι: Καὶ ὡς πρὸς τὸ πρῶτον: Πῶς ἡ αὐτὴ τιμωρία νὰ ἐπιβάλληται εἰς νέον ἀπλῶς ἀποδοκιμάσαντα, καὶ εἰς ἀνθρώπους ῥίψαντες ἀκαθαρσίας καὶ προσβολητικὰ ἀντικείμενα ἐπὶ τῆς Σκηνῆς; Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον: Πῶς ἐνῷ ὁ Κ. Θεῖος μου εἶδε καὶ γνωρίζει πολλοὺς σφοδρότερον ἐμοῦ ἀποδοκιμάσαντας δὲν τοὺς τιμωρεῖ, τούλαχιστον ὡς ἐμὲ ἐτιμώρησε; Ἀλλ' ἐγὼ ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Θεατρικοῦ Ἐπιτρόπου ἐπέμνω, ὡς ἄλλος Ἰσαάκ, νὰ θυσιάσω πρὸς παραδειγματισμὸν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ βωμοῦ τοῦ Θεάτρου! Ἡ πράξις αὕτη μεγάλῃ ὄντως περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὴν αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν τοῦ Κ. Θεοῦ μου, τοῦ μὴ φειδόμενου, ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν θεατρικῶν καθήκοντων του, οὐδ' αὐτοῦ τοῦ ἀθώου ἀνεψιοῦ του, ὡς δὲν ἤθελε φεισθῆ οὐδ' αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ του.

Ταῦτα πάντα θαυμασιῶς ἔχουσι, ἀλλ' ἐμὲ ποσὼς δὲν μ' εὐχαριστοῦσι ἐπειδὴ, καὶ μὲ προσβάλλουσι καὶ μὲ καταδιώκουσιν ἐνώπιον τοῦ Κοινῷ. Δι' ὃ διαμαρτύρομαι κατὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ Ἑργολάβου Κ. Μηλιαρέση, καὶ κατὰ τῆς ἀδίκου καὶ προσωποληπτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Κ. Θεοῦ μου.

Κεφαλληνία, 8 Μαρτίου 1864. Ν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Μ. ΑΝΝΙΝΟΣ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ.

Τὴν 6 τοῦ ἐδρεύοντος ἐξ αἰφνιδίου καὶ ὀξέως πάθους ἀπεβίωσεν ἡ Κόμησα Ι. Δαλλαδέττιμα ἐγκαταλοιπούσα ἀπαρηγόρητον Οἰκογένειαν καὶ μέγα καινὸν εἰς Κοινωνίαν, ἥτις ἠδυνήθη νὰ ἐκτιμήσῃ ὅλα τῆς τὰ προτερήματα καὶ τὰς ἀρετὰς, μεταξὺ τῶν καὶ τῶν, ἐν μόνον νὰ ἀναφέρωμεν ἀρκούμεθα, ἡ μακαρίτις ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς χηρείας τῆς δὲν ἐξῆλθε εἰμὴ μίαν καὶ μόνον φορὰν τὴν πρώτην καὶ τελευταίαν τῆς ζωῆς τῆς, καὶ ταύτην ἵνα ἀκολουθήσῃ ἐν μοναῖς Δικαίων τὸν πρὸ δικαιοπραγίας προαποθανόντα τῆς Σύζυγον. — Γένοιτο!

Τὴν 9 ὁδεύοντος ἐτελεύτα καὶ ὁ ἀγαθὸς Πολίτης Π. Δρακόπουλος, μίλις τὸ τριηκοστὸν τρίτον συμπληρώσας ἔτος τῆς ἡλικίας του. — Ὁλὴ ἡ Κοινωνία ἐγνώρισε τὸν καλὸν υἱόν, τὸν προσφιλῆ συγγενῆ τὸν εὐλαβὴ φίλον, τοῦ ὁποίου θρηνοῦμεν τὴν ἀπώλειαν, ὅσοι δὲ ὡς ἡμεῖς κτύπησαν ἐκ τοῦ πλησίον νὰ τὸν γνωρίσωσι, δὲν δύνανται ἢ ἐν συντριβῇ καρδίας καὶ ψυχῆς κατανεῖξει ν'

ἀνακράζωσι: Γαίαν ἔχουσ' ἑλκρᾶν Πανάγαθε, Λιωνία σου ἡ Μνήμη, ὡς αἱ ἀρεταὶ ἄς ἐπὶ γῆς ἐξεπροτώπεις!

ΦΕΡΑΙΝ—ΜΙΡΑΙΝ.

ΣΤΙΧΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΥΠΟ Ν. ΚΟΝΕΜΕΝΟΥ. 1864.

— Ἰπὸ τὴν μετρίφρονα ταύτην ἐπιγραφὴν ὁ μουστράφης Κ. Ν. Κονεμένος ἐδημοσίευσεν κατ' αὐτὰς ἐν Κερκύρᾳ δύο ποιήματα. τῶν ὁποίων ἡ χάρις καὶ ἡ ἀφέλεια, ἡ πρωτοτυπία καὶ ἡ καλλιπεία, τὰ καθιστοῦν ἀντάξιαν νὰ καταταχθῶσι μὲ τὰς λοιπὰς ὠραίας ποιήσεις του — Καὶ τῷ ὄντι. αἱ Δεκαεπτὰ, ἡ Πρωτομαγιά, ἡ Πρωτογεωργία, τὸ ἐλεγεῖον πρὸς τὸν Σολωμόν, ὁ Νεοσύλλεγκτος, ἡ Συναπάντησις, καὶ τὰ ἐν τῷ παρόντι φυλλαδίῳ ἐμπεριχόμενα, Πόνος Μητρὸς καὶ τὸ Ναυάρισμα, ἀποτελοῦν ποικιλόχρονον καὶ εὐωδεστάτην ἀνθοδέσμην, ἀξίαν νὰ κοσμήσῃ τὰ στήθη τῶν Μουσῶν. *

— Κατ' αὐτὰς εἶδομεν ἀγγελίαν περὶ καθιδρύσεως ἑταιρείας τεχνιτῶν, καλὸν καγαθὸν τὸ ἔργον. Ἐπανερχόμεθα.

— Παρακαλούμεθα ὑπὸ τῶν ΚΚ. Χριστοδούλου καὶ Δημητρίου ἀδελφῶν Ἄννινο Καθαλιεράτο, νὰ κοινοποιήσωμεν ὅτι ὅσον οὕτω θέλουσι δι' ἰδιαίτερου φυλλαδίου ἀπαντήσῃ εἰς τὰ παρὰ τῶν ΚΚ. Ἀδελφῶν Ῥαζῆ δημοσιευθέντα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 82—83 φύλλῳ τῆς Διαολαυθόλης.

— Ἀποταθέντες κατ' αὐτὰς πρὸς τὴν Θεατρικὴν μας Ἐπιτροπὴν ὅπως χορηγηθῇ Ἑσπερίς εἰς ὄφελος τῶν πτωχῶν, ἡ Ἐπιτροπὴ, αὐτοεξαιρουμένη λόγῳ ἀναρμοδιότητος, μᾶς ἀπέφηκεν ἀντὶ ἀπαντήσεως, μαντεύσατε τί; Πιστοποιητικὸν καλῶν ἡθῶν καὶ εὐγενῶν αἰσθημάτων!!! Εὐχριστοῦμεν ὅθεν ἀπὸ καρδίας τὴν Θ. Ἐπιτροπὴν ἐπιφυλακτόμενοι νὰ χρησιμευθῶμεν τοῦ πιστοποιητικοῦ τῆς ἐν ὥρᾳ χρείας.

— Μᾶς ἐτηλεγράφησαν ἐκ Παρισίων τὰ ἀκόλουθα:

Κύριε Συντάκτα.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ καταχωρίσητε τὴν παρὰ πόδας παράφρασιν τοῦ ἐπιταξίου τοῦ εὐεργέτου μου Jean-Valjean, ἐπειδὴ ἡ τοῦ Κ. Ι. Ι. Σαλίσση δὲν μοῦ ἀρέσει, καὶ ἄς μὲ συμπαθήσῃ.

Παρίσιον 12 Μαρτίου 1864, ὥρα 1, 25 μ. μ.

Ἡ γί.η.σας
ΤΙΤΙΚΑ.

Κοιμᾶται ἂν καὶ ἔλαβε ἀείποτε ἐχθρόν του
Τὸ πεπρωμένον ἐξῆσε· ὡς δὲ τὸν Ἄγγελόν του
Ἀπώλεσε, ἀπέθανε· εὖθις ἔλαβον δρόμον
Τὰ πράγματα ὑπεῖχοντα στῆς φύσεως τὸν νόμον.
Οὕτως ἡ νύξ ἀπέχεται ὡς ἡ ἡμέρα εὐγε,
Καὶ στὴν γαλήνῃ σταδίον ἡ καταγίγξ ἀνοίγει.

Ὁ Συντάκτης ΦΕΡΑΙΝΑΝΔΟΣ Φ. ΟΔΔΗΣ.

Ὁ Ἰπεύθυνος ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α. ΖΑΩΡΙΤΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ 85.

ΤΗΣ ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗΣ.

Μας κοινοποιείται τὸ ἐπόμενον :

ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΜΑΣΚΑΡΑΔΑΣ

Ξεσκεπασμένη καὶ δημοσιευμένη
ἀπὸ τὸν ὑποφαινόμενον.

Οἱ ποντικοὶ τῆς χώρας Ἀργοστολίου συναχθέντες καὶ συσχεφθέντες, ἀπεφασίσανε νὰ κρεμάσουν κ' ἐκεῖνοι ἓνα κουδοῦνι στὸ λαιμὸ τοῦ Κυρίου Λασκαράτου, ἡ διαγωγή τοῦ ὁποίου, διαφορετικὴ ἀπὸ τὴ δικήτους, τοὺς ἐπιπλήττει καὶ τοὺς ἐνοχλεῖ. Ἀλλ' ἐπειδὴ κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς, οὐδὲ ὅλοι μαζὺ ἐνωμένοι δὲν ἐτολμούσανε νὰ ἐκτελέσουν τὸ σχεδίουτοῦς, ἐνομίσανε πῶς, ὠφελοῦμενοι ἀπὸ τὴν κορίτωση τοῦ καρναβαλίου, σὰν ὑστερες ἡμέρες, ἐμπορούσαν ἴσως νὰ κάμουνε τὴν ἀκόλουθη μασκαράδα, — νὰ φορέσουν τὴν προσωπίδα τῆς θρησκείας, καὶ, ὅλοι μαζὺ θρησκομπαρμπουτομένοι, νὰ πάνε στοῦ Δεσπότη νὰ τὸν παρακαλέσουν, ἐν ὀνόματι θρησκείας, νὰ βάλῃ ἐκεῖος τὸ κουδοῦνι τοῦ Λασκαράτου. —

Τὸ δεῦτερο τοῦτο ἔπρεπε ν' ἀρέσῃ, καὶ παμψηφεὶ νὰ περάσῃ στῶν ποντικῶν τὸ συνέδριον, ἐπειδὴ τοῦτο τοὺς ἐλευθέρωνε ἀπὸ τὴν εὐθύνη, τὴν ὁποίαν ἤθελε τὴν πάραι ὅλην ἀπάνητου ὁ Δεσπότης, γιὰ τὸν ὁποῖον ἐκεῖνοι δὲ δίνουν ἓνα λεφτό. Ἐγίνε ἀκολούθως καὶ τὸ πρῶτο βῆμα πρὸς τοὺς περὶ τὸν Δεσπότην, ζητώντας ὑποστήριξη καὶ βοήθεια σὲ τούτην τὴν επικίνδυνον μασκαράδα· ἀλλ' οἱ περὶ τὸν Δεσπότην ἐσυμβουλέψαν τοὺς ποντικούς νὰ ἡσυχάσουνε. « Οἱ ἄνθρωποι, λέει, καμωμένοι τώρα προσεχτικώτεροι ἀπὸ τὴν ἀπάτην ὅπου τοὺς ἔγινε τὰ 1856, δὲν εἶναι πρὸς τόσο πρόθυμοι νὰ συνδράμουν κλειστὰ τὰ μάτια σὲ τέτοια πράγματα. . . »

Ποντικοὶ φίλτατοι — Ἐγὼ, μόνον ὅπου ἡ μασκαρά-
δασας ἀπέτυχε, θέλει σὰς θεωρήσω πάντα σὰ μασκαρά-
δες· καὶ μόνον μοῦ κακοφαίνεται πὺ δὲ σὰς ξέρω κατ'
ὄνομα ἕνα-ἕνα, γιὰ νὰ σὰς πῶ καθενὸς τῇ χάρεσσας·
ἐπειδὴ πρέπει κα' ἔχετε ΧΑΡΕΣ, μιὰ φορὰ πὺ μι-
σάτε ἐμέ. Ἐλάτε ὅμως ἐμπρὸς, νυχτερίδες τοῦ σκότους

καὶ τῆς ἀπάτης, κ' ἐγὼ θέλει σὰς κάμω καὶ τώρα ἐκεῖνον
πὺ σὰς ἔκαμα πάντα, « θέλει σὰς κάμω νὰ μεταγνώ-
» σετε. »

ΑΝΔΡ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

Σ. Σ. Λαβαίνουμε ἀφορμὴ ἀπὸ τὴν ἄνωθε Μασκα-
ράδα γιὰ νὰ πούμε καίμεις εἰς τοὺς Ταρτούρους τοῦ
τόπου ὅπως ἤθελ' εἶνε πλέον καιρὸς νὰ παύσουνε σπρό-
χνοντας τὴν Κοινωνίαν πρὸς τὰ ὀπίσω, γιὰτὶ παθαί-
νουνε ἐκεῖο πὺ θὰ 'πάθνε ὅποιος ἤθελε φαντασθῇ νὰ
σταματήσῃ μὲ τὸ χέριτου τὴν ὁρμὴν Συδυροδρόμου·
δὲν γνωρίζουμε τὴν καθαυτὴ αἰτία τῆς ἀνωγειρημένης
Μασκαράδας, ἂν ὅμως ἐγίνηκε ἐξ αἰτίας τοῦ Σχολείου,
τότε, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ἐπανέλθουμε εἰς τὸ ἀντικεί-
μενο, συγχαίρομαστε ὡς τόσο αὐτὸ, σὰν πρᾶγμα πὺ
κατατρέχεται ἀπὸ Μασκαράδες, καὶ ἐπομένως προοδεύ-
σιμο.

Ὁ Κύριος Ἀνδρέας Λασκαράτος εἰδοποιεῖ ὅσους ἀπὸ
καιρὸν εἰς καιρὸν τοῦ ζητοῦν τὰ γραφθέντα, ὅτι, εἰς
τὸ ἐμπόριον τοῦ Κυρίου Παύλου Κομποθέκρα πολοῦνται,
Τὰ Μυστήρια τῆς Κεφαλαιῶν.

Ὁ Δύχνος.

Ἡ Καταδρομὴ ἐξαιτίας τοῦ Δύχνου.

Sofferenze e Osservazioni nelle prigioni di Cefalonia.

— Ὁ Κύριος Κ. Χ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ μᾶς ἐπλή-
ρωσε, καὶ προσεχῶς θέλομεν καταχωρίσει καὶ ἀρθροῖδιόν
του τὸ ὁποῖον ἔνεκεν τοῦ στενοῦ τοῦ φύλλου δὲν δυνά-
μεθα σήμερον νὰ δημοσιεύσωμεν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕ.

Εἰς τὴν σημείωσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ Διηγήματος ἀριθ-
μοῦ 84, σελίς 394 ἀντὶ Βασιλεὺς τῆς Περσίας, δια-
βάξτε Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α153.Υ1.Φ1.0076